

Niet alle diamanten zitten gevangen in een ring...

André Desmidt

Enkele weken geleden hadden we een briljant gesprek met het diamanten echtpaar Hilda Devlieghe en André Beirens. Heistenaars die na een zeer actief leven nu terecht genieten van hun welverdiend pensioen.

Het begint al ingewikkeld want André is de zoon van Maximiliaan Beirens (maar iedereen zegt Frans) en van Leonie Mille. Vader was metser en moeder stond op het strand met kabientjes (geel en grijs). Voor de Heistenaars was ze dus baigneur.

Zoon André die in de Hendrik Conciencestraat woonde in het ouderlijk huis liep eerst school in de gemeenteschool in de Pannenstraat en daarna ging hij naar het Sint-Jozefsinstituut van de Broeders Xaverianen. (de frères)



Foto eerste middelbaar schooljaar 1947-1948 bij de Broeders Xaverianen Heist

Zittend van links naar rechts Gustave Sinaeve, André Beirens, Leopold De Grauwe+, broeder Antoine+, Daniel Castelein, Jacques Utterwulghe, Omer Lameire+, Noel Debrabandere

Staande Willy Koentges+, Laurent Scherpereel+, Marcel Van Litsenborgh, Ferdi Tollenaere, Jean-Pierre Timmerman+, Henri Rotsaert+, Werner Vancrombrugge.

Nadien volgde André een opleiding tot timmerman en hij oefende dit beroep uit bij Staf Vandierendonck tot 1961. Dan trad hij toe tot het politiekorps van Heist in het spoor van zijn schoonvader die zomeragent was.



Vanaf 1964 volgde André de cursussen aan de West-Vlaamse Politieschool waar hij het brevet van politie-officier behaalde en laureaat was van zijn jaar met 87%.

Het studeren lag hem blijkbaar goed want hij volgde in Brussel nog twee jaar criminologie.

In 1978 werden deze inspanningen en een onberispelijke dienst eindelijk beloond en kon hij de eed afleggen (gemeenteraad 25 augustus) als adjunct-politiecommissaris nadat hij reeds ruim een jaar het werk had gedaan van politie-officier (zonder bijkomende vergoeding). Samen met Hilda was hij in de BGJG.

André Beirens officier van politie

André was ook penningmeester van Davidsfonds Heist onder leiding van Raymond Pauwels en als secretaris Yolande Cattoor. André was ook bloedgever.

Hilda Devlieghe is de dochter van Triphon Devlieghe en Genoveva Pauwaert. Triphon was eigenlijk graveur van beroep (maakte motieven voor behangpapier) maar later werkte hij in de cokes-fabriek te Zeebrugge en nog later werd hij tewerkgesteld bij de gemeente. Daar werd hij aangezocht om te fungeren als zomeragent.

Afkomstig van Ramskapelle vestigde het jonge paar zich onmiddellijk na de oorlog in Heist in de Knokkestraat.

Moeder Veva was badkarhoudster (geholpen door haar man na de normale werkuren). Ze hadden de kleuren rose-groen.

Het feit dat de ouders van zowel Hilda als André badkarhouders waren speelde een belangrijke rol in hun eerste kennismaking.

Trouwens later zou Hilda naast haar voltijdse job als huismoeder ook badkarhoudster worden en had ze de mooie kleuren rood en wit. Zelf was ik als jobstudent vele jaren in de zomer tewerkgesteld bij haar en hou er mooie herinneringen aan over.

De ligzetels (pliangs) werden tot aan het laag water gedragen, de palen om de zeilen op te hangen moesten elke dag in het zand geklopt worden, er moest water gehaald worden voor het wassen van de verhuurde badpakken en de mensen dienden aangeklampt om een zetel te huren voor een hele of een halve dag, met zonnekapje of zonder, met voetsteuntje of niet...



augustus 1963 : Hilda en André en kinderen Luc, An en Michel met jobstudenten Johan Desmedt en André Desmidt

In totaal oefende zij 17 jaar dit beroep uit (van 1958 tot en met 1975).

Hilda was ook een sociaal geëngageerde vrouw.

Haar eerste stappen in het verenigingsleven zette zij bij de KAV waar ze op vraag van onderpastoor Valère Van Assel verantwoordelijke werd voor Jong-KAV.

Ze nam een aantal sportieve beslissingen aangepast aan de jonge vrouwen. In de toenmalige Speelman werd er elke week gezwommen met professionele begeleiding. Dit leidde tot het behalen van de zwembrevetten. (volgende foto uitreiking brevetten stadhuis).



Vooran: Mientje Vermeille, Rys Madeleine, Simonne Lameire, Rachel Haerinck, Georgette Vandierendonck, Irène Gheselle, Hilda Devlieghe

2^{de} rij: Anna Deswarte, Karel De Grauwe, Betty Vandecasteele, Lucie Vanhove

Achteraan: Yvette Vermeersch, Irène Gheselle, Irène Bonte, Marie-Therese Bonte, Sonja Lips, Marie-Louise Decloedt, Yvette Verstringhe en Christiane Hermans . (1976)

Naast het zwemmen werd er ook de maandagnamiddag gefietst en verkende men op een sportieve manier de streek.

Hilda werd ook op vraag van Juul De Vocht bestuurslid van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen. De zwemactiviteiten, die inmiddels verlegd waren naar het zeezwembad van Hotel La Réserve, waren uitgebreid met mensen van de BGJG.

Meer dan 25 jaar was Hilda in de Bond verantwoordelijke voor de verbruikersclub en de zwemclub. En een tijd lang bestuurslid. Echtgenoot André was dan weer de verantwoordelijke voor de badmington.

Het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn te Heist

Wie actief is in een vereniging wordt rap opgemerkt en het natuurlijk gevolg is dan dat men ook aangesproken wordt om in andere verenigingen actief te worden. En zo geschiedde het ook met Hilda die via haar vriendinnen van de KAV aangesproken werd om ook wat te helpen bij het Kinderwelzijn. Francine Bouten was voorzitter en Maria Monballuy eeuwige secretaresse.



Viering 40 jaar NWKW op 6 februari 1977 met Irène Janssens, Hilda Devlieghe, Mariette Desmidt, Francine Bouten, Tilly Debaecke, Marie-Jeanne De Brabandere, Angèle Dyserinck en Maria Monballuy. Maar wie is dat peutertje ???

De Duinhummeltjes.

In het begin van de jaren zeventig was de nood aan kinderopvang groot. Beide ouders gingen werken en de vaak nog jonge grootouders waren ook niet beschikbaar voor de oppas. De stedelijke sociale raad zette haar schouders achter een project voor kinderopvang via een initiatief in de gemeentescholen. Er kwam ook een private partner "aangevoerd" door de Zusters van Heist en gesteund door EH pastoor Louis De Baecke. De opvang van de kleinsten zorgde ook voor een doorstroming van die kinderen naar de kleuterschool en het lager onderwijs, zo redeneerde men.

Ook schepen Betty Vandecasteele steunde het initiatief en schaarde een aantal bekwame mensen rond zich om een eerste bestuur te vormen. Hilda werd aangesproken door Robert

Willems en werd meteen stichtend lid van de Duinhummeltjes. Het was trouwens Betty Vandecasteele die de naam duinhummeltje naar voor schoof.

Vrouw en Maatschappij

Hilda was een actieve en geëmancipeerde vrouw en dat ontging toenmalig CVP-Voorzitter Robert Willems niet. Binnen de CVP was er een groep dames die zich schaarden onder de noemen "Vrouw en Maatschappij" en niet alleen een werkgroep maar ook een drukingsgroep vormden (net als de CVP-jongeren trouwens).

Hilda werd voorzitter van Vrouw en Maatschappij en werd zo ook bestuurslid van de lokale afdeling.

En uiteraard werden er standpunten ingenomen en... activiteiten georganiseerd.



Op de foto zien we Hilda als voorzitter van Vrouw en Maatschappij tijdens een uitstap naar de plantentuin in Meise op 7 juni 1979.

De gidsenkring Toon Ghekiere

Hilda was jarenlang verantwoordelijke voor de maandagfietsers van de KAV en stippelde zo elke week opnieuw een interessante route uit.

Het was dus niet onverwacht dat zij de gidsencursus volgde ingericht door de dienst toerisme. Uiteindelijk slaagden er tien cursisten in het examen, waarvan Hilda er één van was.



(Er waren 50 personen ingeschreven, 13 deden finaal mee aan het examen en slechts 10 slaagden).

Op de foto zien we Hilda als gids achteraan de boerenkar vooraan alomtegenwoordige burgemeester Manu Desutter. Deze tochten van het Boerenhof Heist naar Ramskapelle en terug werden georgansiseerd van 1978 tot en met 1982.

Op 28 december 1975 vond de plechtige diploma-uitreiking plaats in het stadhuis te Heist.

Een gidsenkring werd opgericht en Hilda werd voorzitter. 17 jaar lang was ze een gedreven gids en als voorzitter werd ze opgevolgd door Toon Ghekiere.



Karel Verhasselt, Hilda Devlieghe, Roland Claeys, Rose-Marie Ackaert, Willem Tallon, Marie-Paule Selen, Willy Theerens, Daniel Goethals, André De Poorter en Eddy Lambrecht (1975)

In de jaren tachtig moesten al die socio-culturele activiteiten stopgezet worden wegens gezondheidsredenen van André.

Besluitend toch nog even benadrukken dat André en Hilda een mooi gezin vormen waar vier kinderen het levenslicht mochten zien: Michel, Luc, Annie en Martine (nu An en Tine). Aangevuld door tien kleinkinderen en zes achterkleinkinderen.